

[Erik B. Smith]

Selv om jeg ikke kan takke ordførerne for tilslutning til mit forslag, kan jeg dog takke dem for, at de har givet tilslutning til principperne.

Jeg vil også gerne sige tak til finansministeren for hans bebudelse af et lovforslag i januar 1986 med de principper, han kitserede, og som jeg da åbent skal sige at vi i socialdemokratiet vil hilse meget velkommen.

Finansministeren siger, at vi skal huske på, at der her er tale om grupper, som får en indkomstfremgang på 25.000 kr. pr. år, og kæder det i øvrigt sammen med den omstændighed, at det – indrømmet – har været svært at råbe socialdemokratiet op tidligere, når det drejer sig om problemerne i forbindelse med samordningsfradraget. Dertil vil jeg gerne sige, at det, der i særlig grad fik os til at være opmærksomme på de ganske særlige problemer, der er i forbindelse med samordningsfradraget for så vidt angår ægtefæller, faktisk var den betænkning om samspilsproblemerne, som jo også behandlede samordningsfradraget, og som viste, at der var nogle tjenestemandspensionister, der blev dårligere stillet, end hvis de slet ikke havde haft nogen tjenestemandspension. Det var efter vores opfattelse så groft, at det var helt nødvendigt at skride til handling omgående. Jeg kan godt forstå, at man kan spørge, hvorfor socialdemokratiet ikke for længe siden har været med, men det er altså forklaringen på det, og jeg er glad for, at der nu er bred enighed i folketinget om, at vi skal have løst det problem.

Hvad angår de tre år, kan jeg sige, at vi var mange, der blev skuffede over, at der skulle gå så lang tid, da vi læste, hvad finansministeren havde sagt i pressen om, at det skulle være over en 10-årsperiode; ja, der var ligefrem nogle, der kunne regne ud, at det i så fald ikke ville blive i deres levetid. Jeg tror, at disse mennesker skrev ikke alene til mig, men også til mange andre, og jeg tror også, at vores forslag har fremmet en bevidsthed hos finansministeren om, at det var noget, der ikke ville være tilslutning til hos et flertal af folketingets partier. Jeg kan forstå, at det nu er en 3-årsperiode, og det synes vi er godt.

Finansministeren har foreslået det princip, at samordningsfradraget i fremtiden skal reguleres efter tjenestemandspensionen, hvor vi har ønsket det lagt over i folkepensionen. Jeg

kan bare sige, at det er et princip, vi også kan give tilslutning til. Det løser for så vidt det samme problem, og det skal da ikke afvises; det kan godt være, det giver en enklere administration af ordningen.

Jeg vil ikke sige noget synderligt til hr. Bo Kristensen; han var åbenbart generet af, at socialdemokratiet havde fremsat sit forslag, og at vi kom før regeringen, men det er jo vilkårene en gang imellem. At vi så også skulle høre på skamrosningen af en partifælle, må vi selvfølgelig leve med.

Til fru Aase Olesen, hvis indlæg var både konstruktivt og som sædvanlig undertiden noget besk, vil jeg gerne sige, at betænkning nr. 1054 faktisk blev offentliggjort efter, at vi havde afleveret vores forslag. Derfor er det klart, at betænkningen ikke kan have haft nogen indflydelse på udformningen af forslaget, men vi har for øvrigt læst den.

Jeg synes, at fru Aase Olesens 4 principper var meget relevante, og vi vil gerne give vores tilslutning til de fire principper. Det vil formentlig betyde, at finansministeren må gå tilbage til sit ministerium og lave lidt om på det, medmindre der var nogle detaljer, der endnu ikke blev offentliggjort, bl.a. at ægtefællesamordningsfradraget for så vidt angår førtidspension skal afvikles omgående. Det støtter vi naturligvis.

Jeg kan sige til fru Aase Olesen, at der yderligere er den helt urimelige situation, hvor det drejer sig om to enker efter en tjenestemand, at de får det samme samordningsfradrag i de to tjenestemandsenkepensioner. Det er også åbenbart urimeligt. Jeg tror ikke, det er særlig dyrt at ændre, og jeg vil opfordre til, at man afskaffer det samtidig med, at man klarer førtidspensionssamordningsfradraget.

Men alt i alt må jeg sige, at det har været en god dag for landets tjenestemandspensionister. Det ser ud, som om trængslerens tid med samordningsfradraget for ægtefællepensionen er ved at være overstået. Det kan vi alle sammen glæde os over, men i al beskedenhed tror jeg, at vort forslag har været en medvirkende årsag til, at det er gået hurtigere, end det ellers ville have gjort.

Aase Olesen (RV):

Min tid tillod ikke, at jeg omtalte spørgsmålet om de to enker. I virkeligheden er det